

2.2 Är det, för att det väsentliga villkoret avseende referensindexet för hypotekslån ska kunna förstås, nödvändigt att i vart fall tillhandahålla information eller reklam om följande omständigheter eller uppgifter, eller någon av dem, nämligen

- i) att förklara hur referensräntan utformats, det vill säga informera om att nämnda ränta består av provision och andra avgifter som lagts på den nominella räntan, att det rör sig om ett enkelt icke-viktat genomsnitt, att näringsidkaren var skyldig att känna till och meddela att den skulle tillämpa en negativ räntespread samt att de uppgifter som lämnades inte är offentliga, jämfört med den andra referensränta som vanligen tillämpas, Euribor,
- ii) att förklara hur den aktuella referensräntan har utvecklats tidigare och hur den skulle kunna utvecklas i framtiden, genom information och grafik som på ett klart och begripligt sätt visar för konsumenten hur denna särskilda ränta har utvecklats, jämfört med Euribor, som är den referensränta som vanligen tillämpas för hypotekslån?

2.3 Mot bakgrund av att EU-domstolen har slagit fast att det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida avtalsvillkor är oskäligen och att bedöma vilka följder detta får enligt dess nationella rätt, innebär då inte en avsaknad av information om alla dessa omständigheter och uppgifter att villkoret inte är begripligt, eftersom detsamma inte är klart för genomsnittskonsumenten [enligt] artikel 4.2 i direktiv 93/13, eller att näringsidkaren har handlat otillbörligt genom att inte tillhandahålla informationen och att konsumenten, om denna hade informerats på ett lämpligt sätt, därför inte skulle ha accepterat att knyta sitt lån till referensindexet för hypotekslån?

3. Om villkoret om bankernas referensindex för hypotekslån förklaras ogiltigt, vilken av följande två följder är förenlig med artiklarna 6.1 och 7.1 i direktiv 93/13:

- 3.1 En anpassning av avtalet, med tillämpning av ett ersättningsindex som vanligen tillämpas, nämligen Euribor, eftersom det rör sig om ett avtal som huvudsakligen är kopplat till ett lönsamhetsintresse för kreditinstitutet, [som har ställning som] näringsidkare.
- 3.2 En underlåtenhet att tillämpa räntan, med den enda skyldigheten att återbetala lånebeloppet inom den tid som det avtalats om för låntagaren eller gäldenären?

⁽¹⁾ Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios (IRPH).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 16 februari 2018 – A-PACK CZ, s r.o. mot Odvolací finanční ředitelství

(Mål C-127/18)

(2018/C 152/23)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande (sökande i första instans): A-PACK CZ, s.r.o.

Övrig part (svarande i första instans): Odvolací finanční ředitelství

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 90.2 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt med beaktande av principerna om skatteneutralitet och proportionalitet tolkas på så sätt att medlemsstaterna, genom undantag, får fastställa villkor enligt vilka en nedsättning av beskattningsunderlaget i vissa fall är utesluten vid helt eller delvis utebliven betalning?

- 2) Om första frågan besvaras jakande: Strider en nationell lagstiftning, enligt vilken mervärdesskattskyldiga inte får korrigeras utkrävbar mervärdesskatt då skatten för en beskattningsbar leverans till en annan skattebetalare som enbart betalade denna delvis eller inte alls och som därefter upphörde att vara mervärdesskattskyldig, mot syftet med artikel 90 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Talan väckt den 28 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-164/18)

(2018/C 152/24)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano och G. von Rintelen)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- med stöd av artikel 260.3 FEUF ålägga Konungariket Spanien ett löpande vite på 61 964,32 euro per dag från den dag då dom meddelas som fastställer underlåtenhet att anta nödvändiga bestämmelser för att följa direktiv 2014/23/EU eller i vart fall inte underrätta kommissionen om den, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att anpassa nationell rätt till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU löpte ut den 18 april 2016.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 2014, s. 1).

Talan väckt den 28 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-165/18)

(2018/C 152/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano och G. von Rintelen)

Svarande: Konungariket Spanien